

S. KAZIMIERA karmel.

ZABYTKI KARMELITANEK W KRAKOWIE

Klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych w Krakowie na Wesolej, ul. Kopernika 44, fundowany w 1725 r. przez kanclerza w. kor. Jana Szembekę, nie posiada muzeum w ścisłym tego słowa znaczeniu. Zabytki są rozlokowane w kościele i w całym klasztorze.

Odpowiedzialna za nie jest wybierana co 3 lata przeorysza, która zwykle wyznacza siostrę kustosza. Aktualnie jest nią s. Kazimiera od M. B. Miłosierdzia, jednocześnie archiwistka i bibliotekarka domu, pozostająca w stałym kontakcie z Muzeum Sztuki w Krakowie.

W okresie rozbiorów, wojen i katastrof ocalał w Polsce tylko niniejszy klasztor Karmelitanek, służąc jako ostoja współsiostrom ze zniesionych domów. Przywoziły one tutaj swoje mienie włącznie z archiwami, księgozbiorami i dziełami sztuki.

Z czasem owych przedmiotów, głównie sakralnych, zaczęło stąd ubywać: kierowano je do powstających domów zakonnych, zwracano dobrodziejom, sprzedawano na remonty, robiono z nich prezenty.

W następstwie klasztor na Wesolej został odciążony z muzealiów — zresztą zgodnie z duchem Karmelu — mimo wszystko nie jest pozbawiony zabytków.

Przeprowadzona w 1975 r. inwentaryzacja wykazała istnienie tutaj przeszło 100 obrazów olejnych z XVII—XX wieku, jeden z 1499 r. Dokładny ich wykaz został umieszczony w dziele o. Benignusa Wanata pt. *Zakon Karmelitów Bosych w Polsce*, Kraków 1979.

Oprócz tego w kościele i klasztorze są krucyfiksy z XVII i XVIII w., figury rzeźbione w drzewie, z których najcenniejsza gotycka Madonna z Dzieciątkiem z czasów bł. królowej Jadwigi.

Zakrystia posiada ok. 100 zabytkowych ornatów, tkaniny i makaty z XVII w.

Przed zakrystią, w małym przechodnim pomieszczeniu, znajduje się „magazyn pamiątek” w ściennych gablotach oraz w czterech rzeźbionych skrzyniach z XVII stulecia. W szafkach mieści się zbiór grafiki w obrazkach (ok. 3000 sztuk). Na ścianach są zawieszony relikwie pod szkłem i inne eksponaty.

W latach 1964—1965 pracownicy Muzeum Sztuki w Krakowie dokonali pełnej dokumentacji konserwatorsko-technologicznej ważniejszych obiektów.

Problemem numer jeden dla Klasztoru jest zdobycie funduszków na konieczną konserwację cenniejszych obrazów olejnych, zwłaszcza zabytku o wymiarach 110 × 168 cm.

Do wszelkich kwerend naukowych ustosunkowujemy się pozytywnie, na ile pozwalają nasze możliwości.